

JSEM SNAD MOC "HODNĀ"?

Ášter½, 18 leden 2011

Rozvedl jsem se pÅ™ed tÅ™emi lety po 20ti letém manželství. Nebylo to Å¾ádné drama, prostÅ™e dÅ™ti odrostly a my dva tak naplno zjistili, Å¾e máme o společném Å¾ivotÅ™i kaÅ™dý jinou pÅ™edstavu a ten tmel, co nás drÅ™el spolu, uÅ™ nefunguje. Naštví vzaly celkem v pohodÅ™i a pokud mají problém, tak poÅ™ád jim vÅ™nÅ™ stojí za zády tatínek i maminka - staráme se o dÅ™ti v pohodÅ™i a společnÅ™.

Jsou sice dospÅ™lé (tÅ™snÅ™ pÅ™ed a tÅ™snÅ™ po), ale pomoc budou potÅ™ebovat jeÅ™ dlouho. Poté jsem potkal "pÅ™evoznici", tedy holku, co byla skoro stejnÅ™ jako já. StejnÉ zájmy, stejnÝ smysl pro humor, stejné domnÅ™ky, stejné vÝitky. V pohodÅ™i, vídáme se i nadÅ™le, ale jsme jen kamarádi, co se o tÅ™ch svÝch zájmech klidnÅ™ baví dál, ale nic víc... Pak pÅ™i chvilka s mladou koÅ™iÅ™kou, kterou mi Å¾ivot naservíroval - asi jako zákusek. Bylo to pÅ™knÉ, ale bez jakékoli perspektivy, oba jsme si uÅ™ili a Å™lo se dál. Ona do zahraničí, já, koneÅ™nÅ™ vyléený - jak z manželství tak z okouzlení "spÅ™íznÅ™nou dušou", tak i z mladého masíka.

Pak pÅ™i ONA. Je stejnÅ™ stará, dÅ™ti odrostlé (skoro jako moje), aktivní, aÅ™ hyperaktivní, ale koneÅ™nÅ™ v tÅ™ch oblastech, které jsem hledal - tedy sport, akce, kultura. Hned v úvodu mi Å™ekla, Å¾e ale jeÅ™ nemá doÅ™eÅ™ený vztah, který je sice vyhaslý, ale je mu vdÅ™ná za pomoc v dobÅ™i, kdy jí bylo nejhÅ™. A Å¾e jejím doplňuje chybÅ™ícího tátu, jsou na nÅ™j vÅ™ichni zvyklí. DÅ™tma poÅ™inaje, pÅ™es společné známÉ, aÅ™ po babiÅ™ka a dÅ™.

Je nám spolu moc fajn (nejen v posteli); koneÅ™nÅ™ holka do nepohody, která se nebojí Å™lápnout do pedálÅ™, pÅ™espat v lese a mít radost i z toho, Å¾e zapadnem po kolena do blÁ™ta. JenÅ¾e - ten její bývalý ON je u ní poÅ™ád - obÅ™as ale asi jeÅ™ i v srdci. Nepracuje sice ve stejném mÅ™stÅ™i, jen k ní obÅ™as zajede (svátky, Vánoce atd.) A - já dostanu v tu chvíli distanc, aby byl klid. Na jedné stranÅ™ ji chápu, byla s ním pár let a nemÅ™la si na co stÅ™Å™ovat, on je stejnÝ jako ona, poÅ™ád naplno, poÅ™ád 98 dB hlasitost, nesmírnÅ™ aktivní, aÅ™ únavný. PrávÅ™ proto si prý s ním dalÅ™í Å™i nedovede pÅ™edstavit - byla by to pÅ™i výbušná dvojice. No, já su spíÅ™e kliÅ™as, co nemusí mlet pantem od rána do vÅ™era, neposkakuju v sedm ráno pÅ™ed stanem, Å¾e uÅ™ musíme vyrazit, jednoduše nic nehrotím. To jí vyhovuje. TakÅ¾e, abych se dostal do souÅ™asnosti a k problému: dala si termín, kdy to s ním doÅ™eÅ™í (termín do blbej, Vánoce, konec roku, na silvestra pak nebyla ani s ním, ani se mnou), ale - nepodaÅ™ilo se. ON to povaÅ™uje za rozmar a "pÅ™echodnou zdravotní indispozici", ONA mu není schopna Å™íct: "Je konec, mám jiného". Vztah nás dvou jde tím pádem do háje. Místo radosti je vystresovaná, cukne s ní kaÅ™dý telefon a já uÅ™ to psychicky taky moc nezvládám. Nechce nikomu ublíÅ™it a ublíÅ™uje tak vÅ™em. VydrÅ™ím hodnÅ™, ale ne vÅ™echno. HlavnÅ™ pokud je konec toho trápení vÅ™echno v nedohlednu... Mj. její dÅ™ti mÅ™ uÅ™ znají, ví, Å¾e spolu chodíme, jsem s nimi celkem v pohodÅ™i. Jen expartnera nÅ™jak tahá za nos a já se bojím, Å¾e dopadnu stejnÅ™. Má to jeÅ™ cenu?

Pavel P.S. Jako poslední "novinku" mi nabídla, Å¾e to mÅ™eme Å™eÅ™it zatím jako takové "vÅ™tÅ™í pÅ™átelství"